

[Hanne Engberg]

at problemerne er særlig store. Flere henviser til det principielle forhold imellem stat og kirke, og det ligger jo også og murrer i et hjørne af denne lovgivning. Men det går nu længere tilbage end til århundredskiftet, hr. kirkeminister, det går tilbage til vores grundlov og hele den diskussion, som jeg af andre grunde har været meget interesseret i at følge, om, hvordan kirke og stat skulle forholde sig til hinanden.

Man kan interessere sig for at adskille kirke og stat, som vi gør i SF, ud fra den begrundelse, at man ikke er interesseret i kirken og derfor mener, den skal væk. Jeg personlig og flere med mig i mit parti interesserer os for at skille stat og kirke ud fra en interesse for de kirkelige forhold. Jeg kunne godt tænke mig at vide – jeg burde måske vide det – om socialdemokratiet har lagt sit gamle forslag om at skille stat og kirke helt væk på hylden. Jeg ved godt, at de fleste forslag af den art ligger og samler støv forskellige steder, men vil gerne spørge, om det er helt opgivet, og i så fald med hvilken begrundelse. Der ligger nemlig en meget spændende debat i disse sager om forholdet imellem disse to institutioners indflydelse, stat og kirke.

Vi er altså principielt positive og vil arbejde mere med lovforslaget i udvalget.

Lis Starcke (DR):

Da retsforbundets ordfører i denne sag er forhindret i at være til stede, skal jeg blot på retsforbundets vegne kort erklære, at vi er relativt positivt indstillet over for forslaget. Vi håber, at det denne gang når at komme i udvalg, så vi dér yderligere kan drøfte, hvor vigtig en ændring der er tale om, når dog 95 pct. af de skattepligtige borgere er medlemmer af folkekirken. Vi vil også gerne i udvalget høre lidt om, hvorvidt man virkelig mener, det betyder noget for menighedsrådene, at de får øgede økonomiske beføjelser. Vi vil altså gerne bidrage vort til, at vi får drøftet tingene godt igennem i udvalget.

Steffensen (KrF):

Jeg vil først begynde med at takke for den positive indstilling, at man gerne vil se på problemerne – det ville jo i hvert fald de fleste af ordførerne – og jeg har forståelse for,

at det radikale venstre ikke kunne være her i øjeblikket på grund af andre forhandlinger.

Jeg var måske lidt skuffet over, at kirkeministeren umiddelbart mener, at der er så gode forhold, som vi nu kan få for folkekirkens funktion i vort folk. Jeg havde egentlig forventet, at regeringen ville have taget lidt mere positivt imod forslaget – og det gælder også den socialdemokratiske ordfører – men jeg kan forstå, at det udvalg, som kirkeministeren henviser til, vil afgive betænkning senere på året, og jeg finder det også rimeligt, at de tanker, som måtte fremkomme deri, indgår i de videre overvejelser.

Menighedsrådene er efter min opfattelse efterhånden et af de mest nærdemokratiske folkevalgte organer, vi har. På mange måder synes jeg man kan sammenligne menighedsrådene og deres virke med de tidligere sogneråd, før vi fik storkommunerne. Nærdemokratiet hylder de fleste – det har vi også hørt her i dag – og jeg synes derfor, det er nærliggende at knytte trådene til det nylig afholdte menighedsrådsvalg.

Denne sympati for nærdemokrati har nu ikke givet sig udslag i, at menighedsrådsvalget har haft den særlig store stemmeprocent. Det kan der selvfølgelig være flere årsager til, men jeg synes, man kan spørge, om ikke netop det område, som dette lovforslag vedrører, kunne være en af årsagerne dertil. Hvordan kan det være?

Kristeligt folkeparti er af den opfattelse, at det bl. a. hænger sammen med, at man ikke tør eller ikke rigtig vil give de folkevalgte menighedsrådsmedlemmer økonomisk ansvar. Man skulle ellers mene, at det råd, der er valgt af frivillige folkekirkemedlemmer, også skulle være berettiget til at fastlægge, hvad de samme folkekirkemedlemmer skal udrede i kirkeskat. Jeg er ikke uenig med kirkeministeren i, at der formodentlig de allerfleste steder er et udmærket forhold mellem de såkaldte borgerlige myndigheder og de kirkelige myndigheder, men jeg tror altså, man kunne skabe større interesse for hele folkekirkens liv og styrelse ved også at tillægge menighedsrådene det økonomiske ansvar. Hvorfor er man egentlig bange for det? Jeg synes modsat venstres ordfører, at der faktisk er tale om en umyndiggørelse ved, at man ikke vil vise dem den tillid, at de får lov at administrere deres økonomi. Hvorfor skal folketingset og kirkeministeriet eller byrådet –